

На основу члана 168. ст. 2. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ бр. 98/2006, 16/2022 – Одлука о проглашењу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије - Амандмани I - XXIX - "Сл. гласник РС", бр. 115/2021) и чланова 29. став 1. тачка 1. и 50. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“ бр. 109/2007, 99/2011, 18/13-Одлука УС, 40/15 и 103/15) подносимо

И Н И Ц И Ј А Т И В У
за покретање поступка за оцену уставности

1. **Члана 8., члана 40. ст. 1. тачка 2) и члана 53. ст. 1. тачка 9) Закона о Народној скупштини** ("Сл. гласник РС", бр. 9/2010) и
1. **Члана 48. ст. 1, алинеја 10, члана 95. ст. 1. алинеја 6, члана 194. и члана 195. Пословника Народне скупштине** ("Службени гласник РС", број 20/2012. – пречишћен текст).

Образложење

Чланом 99. став 1. Устава Републике Србије прописано је да Народна скупштина, између осталог, доноси и мења Устав, потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања и **доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије.**

Надаље, у члану 107. Устава прописано је да **право предлагања закона, других прописа и општих аката** имају сваки **народни посланик, Влада, скупштина аутономне покрајине или најмање 30.000 бирача** (ст. 1), те да **Заштитник грађана и Народна банка Србије** имају право предлагања закона из своје надлежности (ст. 2).

Прописујући надлежности председника Републике члан 112. Устава предвиђа да **председник Републике указом проглашава законе**, у складу с Уставом.

Чланом 194. Устава прописано је да је **правни поредак Републике Србије јединствен**, односно да је Устав највиши правни акт Републике Србије и да **сви закони и други општи акти** донети у Републици Србији **морају бити сагласни са Уставом**. Истим чланом је прописано да закони и други општи акти донети у Републици Србији не смеју бити у супротности са потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права.

Устав Републике Србије је чланом 195. утврдио и хијерархију домаћих општих правних аката. Сагласно њему, сви **подзаконски општи акти** Републике Србије, **општи акти организација** којима су поверена јавна овлашћења, политичких странака, синдиката и удружења грађана и колективни уговори морају бити сагласни закону, као и **статути, одлуке и сви други општи акти аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе** морају бити сагласни са законом. Иако наведени чланови не набрајају таксативно формалне изворе права, очигледно је да под њима, односно под правним прописима који чине јединствени правни поредак подразумевају Устав,

законе, друге опште акте (изричито набројани подзаконски), статуте, одлуке и опште акте аутономних покрајина.

Чланом 196. ст. 1. Устава прописано је да се **закони и сви други општи акти објављују пре ступања на снагу**, а ставом 2. истог члана да се **Устав, закони и подзаконски општи акти Републике Србије** објављују у републичком службеном гласилу. Ставом 4. овог члана прописано је да закони и други општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања и могу да ступе на снагу раније само ако за то постоје нарочито оправдани разлози, утврђени приликом њиховог доношења.

На трагу претходно наведене одредбе, у члану 197. Устава прописано је да **закони и сви други општи акти не могу имати повратно дејство** (ст. 1), а да изузетно, **само поједине одредбе закона могу имати повратно дејство, ако то налаже општи интерес утврђен при доношењу закона** (ст. 2), те да одредба кривичног закона може имати повратно дејство само ако је блажа за учиниоца кривичног дела (ст. 3).

Разрађујући ове одредбе Закон о Народној скупштини ("Сл. гласник РС", бр. 9/2010) у члану 15. прописује да Народна скупштина, као носилац уставотворне и законодавне власти доноси и мења Устав, између осталог, потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања и **доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије**.

Слично томе, и Закон о објављивању закона и других прописа и аката ("Сл. гласник РС", бр. 45/2013) у члану 3. прописује да се у Службеном гласнику објављују **Устав Републике Србије, акт о промени Устава, уставни закон за спровођење Устава Републике Србије, уставни закон за спровођење промене Устава Републике Србије, закони, други прописи и општи акти Народне скупштине** (ст. 1), као и **други акти Народне скупштине за које је то одређено посебним законом или за које Народна скупштина одлучи да се објаве у Службеном гласнику** (ст. 2).

Закон о планском систему Републике Србије ("Сл. гласник РС", бр. 30/2018) прописује сходну примену својих одредби тј. примену обавезе спровођења анализе ефеката на прописе. Сагласно члану 41. органи државне управе су дужни да приликом израде прописа **спровode екс - ante анализу ефеката, представе налаз спроведене анализе ефеката прописа, на својој интернет страници и спроведу консултације**. Истим чланом, прописана је обавеза органа државне управе да **објаве почетак рада на пропису**, у складу са законом којим се уређује државна управа. Када је у складу са законом којим се уређује државна управа орган државне управе у обавези да **изради полазне основе за припрему нацрта закона**, полазне основе садрже анализу ефеката закона, у смислу овог закона.

Насупрот наведеним одредбама, Закон о Народној скупштини ("Сл. гласник РС", бр. 9/2010), садржи одредбе које нису сагласне са Уставом због тога што прекорачују или игноришу границе и гаранције владавине права постављене његовим одредбама.

Пре свега, реч је о члану 8. који прописује да „*Народна скупштина доноси: закон, буџет, завршни рачун, план развоја, просторни план, пословник, стратегију, декларацију, резолуцију, препоруку, одлуку, закључак и аутентично тумачење закона.*“

Осим наведеног, и члан 40. ст. 1. Закона о Народној скупштини прописује да „*народни посланик, у складу са законом и Пословником, има право да: ... 2) **предлаже аутентично тумачење закона; ...***“.

Надаље, у члану 53, у ставу 1. тачка 9) Закона о Народној скупштини прописано је следеће: „*Поступци за доношење аката и други поступци у Народној скупштини су: ... 9) **поступак за аутентично тумачење закона;***“ . Став 2. истог члана предвиђа да се „*поступци из става 1. овог члана, утврђени Уставом и законом, уређују ... Пословником*“.

И у Пословнику Народне скупштине ("Сл. гласник РС", бр. 20/2012 - пречишћен текст) постоје чланови који нису сагласни са поменутиим одредбама Устава Републике Србије, иако су истовремено сагласни неуставним одредбама Закона о Народној скупштини. Један од њих је члан 48, ст. 1. алинеја 10 (ненумерисана) која прописује да Одбор за уставна питања и законодавство разматра „- **предлог за доношење аутентичног тумачења закона и сачињава предлог аутентичног тумачења закона**“.

Поред њега, члан 95. ст. 1. алинеја 6 (ненумерисана) предвиђа да народни посланик може да предложи скраћење времена за расправу о предлогу акта, ако се ради о" - **аутентичном тумачењу закона;**".

У оквиру одељка 10 „Поступак за аутентично тумачење закона“, у члану 194. прописано је да **предлог за доношење аутентичног тумачења закона може да поднесе Уставом овлашћени предлагач закона**. Ако надлежни одбор оцени да је предлог из става 1. овог члана оправдан, припрема предлог аутентичног тумачења и доставља га подносиоцу предлога и Народној скупштини, која о њему одлучује (ст. 2). Ако надлежни одбор оцени да предлог из става 1. овог члана није оправдан, о томе обавештава подносиоца предлога и подноси извештај Народној скупштини. У том случају, Народна скупштина одлучује о предлогу из става 1. овог члана (ст. 3). Ако Народна скупштина прихвати предлог из става 1. овог члана, задужиће надлежни одбор да сачини предлог аутентичног тумачења (ст. 4).

Чланом 195. Пословника прописано је да се **на поступак за аутентично тумачење сходно примењују одредбе овог пословника о поступку за доношење закона**, ако овим пословником није друкчије одређено.

Разлози за испитивање уставности

1. **Појам, правна природа и правно дејство аутентичног тумачења нису дефинисани у наведеним прописима, већ само поступак његовог усвајања.** У њиховом одсуству може се само претпостављати шта тај појам значи у правном поретку Републике Србије, која је његова правна природа и какво му је правно дејство. Сам појам "тумачење" указује да је реч о покушају да се норми која је нејасна, непрецизна или недовољно одређена, због чега је

подложна различитим тумачењима у зависности од тога ко је тумачи или примењује, одреди једно од могућих језичких тумачења. Повод за тзв. језичко тумачење је општепозната и општепризната несавршеност језика. Међутим, одабир израза „аутентично“, који има значење „верно“, „веродостојно“ или пре свега „изворно“ указује да је ипак реч о неком другом виду тумачења права који је познат у теорији и пракси (нпр. системско, објективно функционално – циљно, субјективно функционално - историјско), али би, с обзиром на то ко врши аутентично тумачење, пре свега требало сматрати да је реч о циљном тумачењу норме. Другим речима, могло би се сматрати да Народна скупштина као законодавно тело, услед неких недоумица које су се појавиле у пракси примене закона, аутентичним тумачењем настоји да укаже, с обзиром на текст норме и вредности и интересе које штити правни акт у коме се она налази, које од могућих значења законске норме је исправно. Без обзира на то о којој врсти тумачења је реч, очигледно је да тумачење не може, ма колико екстензивно га разумевали, представљати општи правни акт нити формални извор права. У правној теорији тумачење је методолошки инструмент научника који проучавају норме док је у правној пракси то искључиво овлашћење оних који норме примењују. Народна скупштина, као законодавни орган, не представља ниједан од тих субјеката. Следствено томе, аутентично тумачење не може имати правно дејство које тренутно производи у правном поретку Републике Србије. Да би аутентично тумачење имало намеравано правно дејство, односно општеобавезујућу правну снагу мора бити донето у форми закона - нпр. "интерпретативни закон", али би тада престало да буде оно што сада представља, правни акт *sui generis* који грубо вређа принципе владавине права и правне сигурности. У вези са тим, опасност по правни поредак представљају следеће могућности које пружа постојеће непотпуно решење Закона о Народној скупштини:

- 1.1. Могућност доношења аутентичног тумачења није ограничена само на одредбе оних закона које је донео сазив Народне скупштине који аутентично тумачење доноси, тако да у пракси настају ситуације да један састав Народне скупштине донесе закон, а да потпуно други састав Народне скупштине доноси „аутентично“ тумачење сврхе закона коју је утврдио ранији сазив Скупштине, у поступку који не подразумева обавезу да се сврха и разлог доношења које је утврдио изворни законодавац поштује. Штавише, у пракси су забележени и случајеви да се пред Народном скупштином разматрају и предлози за доношење аутентичног тумачења закона које је донео други орган (Савезна скупштина СФРЈ).¹ У оба случаја реч је о томе да *воља тумача* замењује изворно, аутентично утврђену сврху закона тачно одређене садржине и образложене разлоге за његово доношење, истовремено мењајући закон уз заобилажење и изигравање прописаног поступка за измене и допуне закона.
- 1.2. Не постоји препрека да се у форми „аутентичног тумачења“ усвоји нешто што не представља ниједно од могућних језичких значења одређене правне норме, већ потпуно нови вид уређивања датих односа - права и обавеза субјеката на које се норма примењује. Штавише, на овај начин се може догодити да се норма „тумачи“ иако је недвосмислена и јасна, па никакво тумачење није потребно! Као пример за то се може навести аутентично тумачење Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС”,

¹ <https://srpskipravnickiklub.rs/2021/07/14/otkud-sad-autenti%C4%8Dno-tuma%C4%8Denje-zakona.html>

бр. 35/19 и 88/19), објављено у Службеном гласнику РС број 11/2021². Норма која је тумачена гласи: „3) „јавни функционер” је свако изабрано, постављено или именовано лице у органу јавне власти, осим лица која су представници приватног капитала у органу управљања привредног друштва које је орган јавне власти;”, при чему „2) „орган јавне власти” је орган Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и градске општине, установа, јавно предузеће и друго правно лице чији је оснивач или члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или градска општина“. Према аутентичном тумачењу „ову одредбу треба разумети тако да се односи и примењује на лица која су непосредно бирања од стране грађана и лица које бира, поставља или именује Народна скупштина, председник Републике, Врховни касациони суд, Високи савет судства, Државно веће тужилаца, Влада Републике Србије, скупштина аутономне покрајине, влада аутономне покрајине и органи јединица локалне самоуправе“. Другим речима, иако је норма била потпуно јасна да ће се јавним функционером сматрати свако лице које је изабрано, именовано или постављено на јавну функцију у органу власти (без обзира на то ко га је изабрао, именовао или поставио), кроз „аутентично тумачење“ је дејство норме сужено само на нека лица, увођењем додатног критеријума који се у законској норми уопште не наводи, односно, норма је протумачена на начин који нема упориште у њеном оригиналном тексту и замењена је новом.

- 1.3. Ниједна од обавеза коју су органи управе, сагласно Закону о планском систему, као овлашћени предлагачи закона дужни да примене приликом доношења прописа не примењује се приликом доношења аутентичног тумачења. Овлашћени предлагачи доношења аутентичног тумачења не спроводе екс – анте (*ex ante*) анализу ефеката норме коју тумаче, нити је представљају на својој интернет страници, као што не спроводе ни консултације поводом њеног тумачења. Слично томе, овлашћени предлагачи закона немају обавезу да објаве почетак рада на његовој изради нити дужност да израде полазне основе.
2. **Аутентично тумачење се третира као да је постало извор права, односно саставни део правног поретка иако га Устав Републике Србије као таквог не познаје.** Аутентично тумачење, које, на основу оспорених одредаба Закона о Народној скупштини и Пословника Народне скупштине усваја тело надлежно за усвајање закона а затим објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“, неосновано се прихвата као извор права, односно као део правног поретка. Наиме, државни органи, примењујући законе у вези са чијим одредбама су усвојена аутентична тумачења, позивају се на службена гласила која садрже основни текст закона, његове измене и допуне *и аутентична тумачења*³. Тако, Агенција за спречавање корупције у свом извештају о раду за 2021. годину наводи следеће: „На рад Агенције, нарочито у области сукоба интереса, утицало је и Аутентично тумачење појма „јавни функционер“, које је Народна скупштина усвојила у фебруару 2021. године. Због тога је 129 поступака у вези са сукобом интереса решено на другачији начин, а не евентуално

² <http://www.pravno-informacioni-sistem.rs/SlGlasnikPortal/viewdoc?uuid=c0e5d5af-d1e2-4a86-ba50-467b00fbdcff&actid=967073&doctype=og&abc=cba>

³ Случајно одабрани пример: <https://www.acas.rs/wp-content/uploads/2021/08/toncev.pdf>

изрицањем одговарајуће мере. Тако да је 38 поступака решено доношењем решења о обустави поступка, јер лице против кога је вођен поступак није више јавни функционер; 74 поступка је решено обавештењем подносиоцу пријаве о исходу поступања да нема основа, јер није вођен поступак против лица, против кога је поднета пријава из разлога што на основу аутентичног тумачења није јавни функционер; 17 поступака је окончано службеном белешком, јер су поднете од стране анонимних подносилаца против лица која се више не сматрају јавним функционерима.⁴

3. **Аутентичном тумачењу недостају неке од основних и обавезних елемената правних прописа:**

3.1. **Не постоји правни поступак у којем би се могла оспоравати уставност и законитост аутентичног тумачења** неке законске норме. На основу одредаба члана 167. Устава, Уставни суд одлучује о сагласности закона и других општих аката са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, а аутентично тумачење, које, како је описано, може резултирати изменом законске норме, не представља ни закон, нити други општи акт у смислу Устава Републике Србије, чиме се повређује јединство правног поретка. Поред тога, не постоји могућност да поводом доношења аутентичног тумачења своје мишљење о том акту изрази председник Републике Србије, као државни орган који је надлежан да проглашава законе (односно да их врати Народној скупштини на поновно разматрање).

3.2. Даље, код поступка доношења аутентичног тумачења **није предвиђен ниједан вид учешћа заинтересоване јавности** (нпр. јавна расправа која је обавезна када се закони припремају у органима државне управе), као ни елементарна транспарентност нити темељно образложење разлога због којих је норма преформулисана на одређени начин. Тако, није прописана обавеза објављивања образложења предлога аутентичног тумачења, као ни обавеза објављивања предлога који су упућени скупштинском радном телу, а које упућују други субјекти у намери да скупштинско радно телу предложи аутентично тумачење. С друге стране, сваки предлог закона (укључујући измене и допуне) мора садржати образложење, без обзира на то ко је његов предлагач и то се образложење објављује на интернет презентацији Народне скупштине, уз текст предлога закона.

3.3. **Аутентична тумачења имају повратно дејство**, то јест, сматра се да је норма имала оно значење које јој је дато аутентичним тумачењем од дана усвајања норме, а не од дана објављивања аутентичног тумачења. У поступку доношења аутентичног тумачења, како је уређен Законом о Народној скупштини и Пословником Народне скупштине, није прописан поступак за утврђивање општег интереса да би правни основ за његово ретроактивно дејство могао да се нађе у члану 197. Устава који прописује да „изузетно, само поједине одредбе закона могу имати повратно дејство, ако то налаже општи интерес утврђен при доношењу закона“. Норма, која је помоћу аутентичног тумачења, "поново" формулисана важи од када и закон коме припада и примењује се подједнако

⁴ Агенција за спречавање корупције, „Извештај о раду 2021. година“, Београд, март 2022. године, стр. 24, доступно на:
https://www.acas.rs/storage/page_files/lzve%C5%A1taj%20o%20radu%20za%202021.%20Agencije%20za%20spre%C4%8Davanje%20korupcije.pdf, приступљено 31.7.2022.

како на будуће случајеве, тако и на све односе који су настали пре објављивања „новог“ значења, а који још нису правоснажно решени, окончани пред надлежним органима. С друге стране, норма која је измењена и допуњена на основу предлога закона о изменама и допунама, у складу са важећим процедурама, има обавезујућу снагу само *pro futuro*.

- 3.4. Иако сличан законском, **поступак доношења аутентичног тумачења, како је уређен Законом о Народној скупштини и Пословником Народне скупштине, суштински се разликује од поступка усвајања закона.** Према уставној норми, доношење закона, па тако и закона о изменама и/или допунама закона може да предложи било који народни посланик, Влада Србије, 30.000 грађана, односно поједини други органи по питањима из своје надлежности, тако што ће га доставити Народној скупштини на одлучивање. Ако га председник Народне скупштине уврсти у дневни ред седнице Народна скупштина о њему одлучује у пленуму. За разлику од тога, предлог аутентичног тумачења може бити изнет на одлучивање пред пленум Народне скупштине једино ако га предложи надлежни одбор скупштине.
- 3.5. **Права и интереси субјеката на које се аутентично тумачење односи су далеко мање заштићени у односу на права и интересе субјеката на које се односи предлог закона због чега су могућности за злоупотребе приликом подношења предлога за његово доношење неограничене.** Овлашћени предлагачи закона могу да предложе и доношење аутентичног тумачења. Народна скупштина одлучује о достављеном предлогу закона тако што га прихвата у облику који је предложен, у измењеном облику (амандмани) или га одбија. За разлику од законодавног поступка, у поступку доношења аутентичног тумачења, овлашћени предлагачи закона упућују предлог овлашћеном радном телу Народне скупштине. То радно тело одлучује затим по свом нахођењу да ли је упућени предлог оправдан и да ли ће га упутити Народној скупштини на одлучивање. Такође, скупштинско радно тело самостално „припрема предлог аутентичног тумачења“, што значи да може и да га измени у односу на предлог иницијалног предлагача и да га формулише на другачији начин од оног који је доставио овлашћени предлагач закона. У том случају, подношење предлога за доношење аутентичног тумачења је само формални повод за суштинску промену правне норме која није у складу са раније прокламованим циљевима закона.

На крају, нарочито истичемо потребу да Уставни суд ову иницијативу размотри што пре, како би се правремено указало новом сазиву Народне скупштине, чије је формирање у току, да ли је доношење аутентичних тумачења прихватљив начин уређивања односа међу правним субјектима интерпретативним утврђивањем њихових права и обавеза у правном поретку Републике Србије. Искуства претходних сазива Народне скупштине указују на то да се институт аутентичног тумачења (образложен избор између више језички могућих значења норме која се у примени показала нејасном или неодређеном) учестано користи и да „тумачења“ све чешће прелазе границу утврђивања онога што је била објективна сврха закона и разлог његовог доношења, те да се у пракси користе као метод за измене закона са повратним дејством, а све у циљу задовољавања појединачних интереса или утицаја на исход конкретних поступака који се воде пред судовима и другим државним органима.

Већ и само доношење решења о прихватању иницијативе да се размотри уставност и законитост, односно о покретању поступка за оцењивање уставности и законитости, пружило би прилику Народној скупштини да отклони неуставност и незаконитост.

На основу свега наведеног предлажемо да Уставни суд, после спроведеног поступка, донесе следећу

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да **чланови 8., 40. ст. 1. тачка 2) и 53. ст. 1. тачка 9) Закона о Народној скупштини** ("Сл. гласник РС", бр. 9/2010) нису у сагласности са Уставом Републике Србије
2. Утврђује се да **чланови 48. ст. 1, алинеја 10, 95. ст. 1. алинеја 6, 194. и 195. Пословника Народне скупштине** ("Службени гласник РС", број 20/2012. – пречишћен текст) нису у сагласности са Уставом Републике Србије
3. Обуставља се, до доношења коначне одлуке, примена чланова наведених у тачкама 1. и 2. ове Одлуке.

За Транспарентност Србија

чланица Управног одбора

Проф. др Радмила Васић

Програмски директор

Немања Ненадић

Београд, 1. августа 2022.

Додатак: Списак аутентичних тумачења које је усвојила Народна скупштина – извод из базе прописа Параграфнет

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 1, ЧЛАНА 5. СТАВ 1. И ЧЛАНА 53. СТ . 1. И 2. ЗАКОНА О ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 53/95, 23/01 - СУС, 20/09 И 55/13 - УС) ("Сл. гласник РС", бр. 106/2016)2016-12-30

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 127. СТ . 1. И 2. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ", БРОЈ 76/05) ("Сл. гласник РС", бр. 100/2007)2007-11-08

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 37. СТ . 1-3, СТАВ 4. ТАЧКА 4) И ЧЛАНА 147. ЗАКОНА О РАДУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17 - УС И 113/17) ("Сл. гласник РС", бр. 95/2018)2018-12-11

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДАБА ЧЛ. 27 , 28, 40. И 71. ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 25/01, 80/02, 80/02 - ДР. ЗАКОН, 43/03, 84/04 И 18/10) И ЧЛАНА 41. СТАВ 3. ЗАКОНА О ПОРЕСКОМ ПОСТУПКУ И ПОРЕСКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 80/02, 84/02 - ИСПРАВКА, 23/03 - ИСПРАВКА, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05- ДР. ЗАКОН, 62/06 - ДР. ЗАКОН И 61/07) ("Сл. гласник РС", бр. 91/2015)2015-11-09

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 10. СТАВ 1. ЗАКОНА О ИНТЕРОПЕРАБИЛНОСТИ ЖЕЛЕЗНИЧКОГ СИСТЕМА ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БРОЈ 41/18) ("Сл. гласник РС", бр. 16/2022)2022-02-11

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 13. СТАВ 3. ТАЧКА 5) ЗАКОНА О ОСНОВАМА СИСТЕМА ОБРАЗОВАЊА И ВАСПИТАЊА ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 72/09, 52/11 И 55/13) ("Сл. гласник РС", бр. 35/2015)2015-04-21

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 2. АЛИНЕЈА ДРУГА ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ", БР. 97/08, 53/10, 66/11 - УС И 67/13- УС) ("Сл. гласник РС", бр. 112/2013)2013-12-19

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 2. СТАВ 1. ТАЧКА 3) ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ КОРУПЦИЈЕ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 35/19 И 88/19) ("Сл. гласник РС", бр. 11/2021)2021-02-18

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 2. ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ФИНАНСИЈСКИХ УГОВОРА 23.761, 24.745, 25.002, 25.198, 25.497, 25.610, 25.872, 81.657 И 82.640 ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС - МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ", БРОЈ 11/17) ("Сл. гласник РС", бр. 67/2019)2019-09-24

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 22. ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БРОЈ 18/16) ("Сл. гласник РС", бр. 95/2018)2018-12-11

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 40. СТАВ 5. ЗАКОНА О ЛОКАЛНИМ ИЗБОРИМА ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 129/07, 34/10- ОДЛУКА УС, 54/11 И 12/20) ("Сл. гласник РС", бр. 16/2020)2020-03-02

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 48. СТАВ 6. ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 106/15, 106/16 - АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ, 113/17 - АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ И 54/19) ("Сл. гласник РС", бр. 9/2020)2020-02-06

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 48. ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БРОЈ 106/15) ("Сл. гласник РС", бр. 106/2016)2016-12-30

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 48. ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 106/15 И 106/16 - АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ) ("Сл. гласник РС", бр. 113/2017)2017-12-19

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 54. СТАВ 1. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 76/05, 100/07 - АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13 И 99/14) ("Сл. гласник РС", бр. 45/2015)2015-05-26

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 6. ЗАКОНА О СТИЦАЊУ ПРАВА СВОЈИНЕ НА ЗЕМЉИШТУ, ОБЈЕКТИМА И ВОДОВИМА ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА ЗА ПРОИЗВОДЊУ И ПРЕРАДУ ЧЕЛИКА ЖЕЛЕЗАРА СМЕДЕРЕВО Д.О.О. СМЕДЕРЕВО ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БРОЈ 15/16) ("Сл. гласник РС", бр. 85/2016)2016-10-18

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 64. СТАВ 1. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 88/17, 27/18 - ДР. ЗАКОН, 73/18, 67/19 И 6/20 - ДР. ЗАКОНИ) ("Сл. гласник РС", бр. 11/2021)2021-02-18

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 82. СТАВ 1. ТАЧКА 2) ЗАКОНА О ДРЖАВНОМ ПРЕМЕРУ И КАТАСТРУ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 72/09, 18/10, 65/13, 15/15- УС И 96/15) ("Сл. гласник РС", бр. 47/2017)2017-05-17

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБИ ЧЛАНА 142. ЗАКОНА О ЈАВНОМ ИНФОРМИСАЊУ И МЕДИЈИМА ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 83/14 И 58/15) ("Сл. гласник РС", бр. 12/2016)2016-02-18

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБИ ЧЛАНА 22. СТАВ 1. ТАЧКА 1) И ЧЛАНА 29. СТАВ 5. ЗАКОНА О ЈАВНИМ ПРЕДУЗЕЋИМА ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ", БРОЈ 119/12) ("Сл. гласник РС", бр. 116/2013)2013-12-31

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ ОДРЕДБИ ЧЛАНА 52. СТАВ 1, ЧЛАНА 29. СТАВ 1, ЧЛАНА 30. СТАВ 2. И ЧЛАНА 50. СТАВ 2. ТАЧКА 1) ЗАКОНА О ПРИВАТИЗАЦИЈИ ("СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС", БР. 83/14, 46/15 И 112/15) ("Сл. гласник РС", бр. 20/2016)2016-03-07